

נוסטלגיה

פעם,
לפני ימים רבים,
היה אושר.

פעם לפני ימים
רבים,
הייתה שמחה.

פעם-
היו ימים...

(עתה),
אפור ודל).

מלבשת שכחה הכל-
וורוד.

ואולי-

פעם,
סללנו את הדרך,
(של היום)

פעם,
לא ידענו לאן,
(והיום),
אפשר להביט לאחור)

"כל מי שרופה לחוס על עצמו
ולחשב על תכליתו הנצחית, כל תקנתו
שאיף שהוא איף שהוא יהיה בעיני
עצמו בכל יום ויום פבריה חדשה
ממש, כי באמת נעשה האדם פבריה
חדשה בכל יום... ועל פן איף שהוא
צריך שתהיה העבודה שעוסק בכל
יום חדשה אצלו לגמרי... העקר
שיראה לישוב דעתו בכל יום שזה
היום שעומד בו עדן לא היה בעולם
וכן לא יהיה עוד היום הזה בעולם.
העבודה להשם יתברך שצריך
בזה היום היא חדשה לגמרי"

(משיבת נפש אות יד)

פעם היינו לבדנו,
(והיום),
היחד פשוט)

פעם...
הזכרון-
חרב פפיות.